

mærkes, at Spørgsmaalet, saafremt den foreslaaede Ændring i § 60 gennemføres, ikke vil faa nogen praktisk Betydning. Krav paa Opholdskommunerefusion af Hjælp til kronisk syge støtter sig nemlig i det overvejende Antal Tilfælde paa § 60, Nr. 4, men denne Bestemmelse foreslaas nu afløst af Regler, jfr. Bemærkninger til §§ 60 og 62, hvorefter der kun havs Krav paa Refusion for Hjælp, der er ydet som Kommunehjælp eller Fattighjælp til Husleje, Underhold eller Flytning, Hjælp efter Folkeforsikringslovens § 58 og Hjælp til Udredelse af Medlemskontingenter. Herefter vil den Kommune, der yder Hjælp til en kronisk syg, selv komme til at bære Opholdskommunens Andel af hele denne Hjælp.

Med Hensyn til Forslaget om, at Hjælp til kronisk syge skulde refunderes Kommunerne fuldt ud paa lignende Maade, som Tilfældet er med Hensyn til Invaliderente, hvorved Spørgsmaalet om Opholdskommunerefusion helt vilde falde bort, har Ministeriet ikke ment, at det for at opnaa en hensigtsmæssig Fordeling af Udgifterne til kronisk syge er nødvendigt eller ønskeligt, at det paalægges Staten direkte eller indirekte at bære nogen Del af den her omhandlede Hjælp. Derimod har Ministeriet under Hensyn til, at den Del af Hjælpen til kronisk syge, der ydes til Underhold, udbetales efter faste Takster og ikke efter et Skøn i de enkelte Tilfælde, fundet det rimeligt, at de enkelte Kommuner kommer til selv at bære en mindre Del af Udgifterne til kronisk syge end af de almindelige Udgifter i Henhold til Forsorsloven, og det er derfor foreslaaet, at Udgifterne til Hjælp til kronisk syge refunderes Kommunerne med $\frac{5}{10}$ af den fælleskommunale Udigningsfond og $\frac{4}{10}$ af det mellemkommunale Refusionsforbund, saaledes at Opholdskommunen kun endeligt skal bære $\frac{1}{10}$ af Udgifterne.

Under Hensyn til, at Hjælp efter § 249 kun kan ydes til Personer, der kan faa Hjælp i Henhold til § 247 eller § 248, har Ministeriet derhos fundet det rimeligt, at Udgifter til Hjælp i Henhold til § 249 i refusionsmæssig Henseende behandles paa samme Maade som Udgifter efter de to foregaaende Paragraffer. Derimod maa de hidtil gældende Regler for Refusion fortsat finde Anvendelse, for saa vidt angaar Hjælp i Henhold til § 250, idet Hjælp i Henhold til denne Paragraf vil kunne ydes ogsaa til Personer, der ikke opfylder Betingelserne for Op-

naaelse af Hjælp i Henhold til §§ 247 og 248.

Med Hensyn til de hermed forbundne Udgifter for Udigningsfonden bemærkes, at der ikke havs Oplysninger om den samlede aarlige Udgift til Hjælp efter §§ 247—49, men at den samlede Udgift til Hjælp til kronisk syge i Medfør af Bestemmelserne i §§ 247—50 i Regnskabsaaet 1939—40 udgjorde 2 822 000 Kr., af hvilket Beløb den væsentligste Del vedrører §§ 247—49.

Der henvises iøvrigt til den af Udvalget afgivne Betænkning, der er optrykt som Bilag (se Sp. 5281).

Til § 60.

Med Hensyn til den væsentlige Ændring til § 60, Forslaget til § 60, nyt Nr. 3, henvises, for saa vidt angaar den saaledes foreslaaede Bestemmelses 1. Punktum, til de indledende Bemærkninger, af hvilke det fremgaar, at det ved denne Ændring opnaas, at man i Stedet for de gældende Regler i § 60, Nr. 4 og 5, faar een Regel, § 60, nyt Nr. 3. Efter denne Regel vil Refusion fra den rettlige Opholdskommune af den Opholdskommunen paahvilende Andel af Forsørgelsesudgifter kun kunne kræves i de Tilfælde, hvor der er udbetalt Kommune- eller Fattighjælp til Underhold, Husleje eller Flytning eller Forskud paa Invaliderente, og hvor Hjælpen er udbetalt inden 4 Maaneder efter, at tilsvarende Hjælp eller den i Kap. XXI omhandlede Hjælp er blevet udbetalt i den fraflyttede Kommune; det saaledes erhvervede Krav paa Refusion omfatter efter § 62 kun de samme Arter af Hjælp (bortset fra den i Kap. XXI omhandlede Hjælp) samt i et vist Omfang Hjælp i Medfør af § 284 til Betaling af Medlemskontingenter.

Angaaende den foreslaaede Bestemmelse i nyt Nr. 3, 2. Punktum, hvorefter den tidligere Opholdskommunes Forpligtelse til at yde Refusion vedvarer, indtil 3 Maaneder er forløbet, efter at Tilflytningskommunen senest har udbetalt Hjælp af den i 1. Punktum omhandlede Art (bortset fra Hjælp i Henhold til Kap. XXI), bemærkes, at der ikke hidtil har været Regler i Forsorsloven om Trangstilfældes Ophør, hvor der ikke mellem 2 Udbetalinger af Hjælp ligger en Flytning fra en Kommune til en anden. Som Følge heraf har man i disse Tilfælde været henvist til de gennem Praktis udformede Regler. I Tilfælde af Flytning gælder det som tidligere nævnt